

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.III.37.535/2012/6.szám

A Kúria a dr. Csaplár Terézia ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Kurucz Mihály által képviselt Megyei Kormányhivatal Földhivatala alperes ellen közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2012. április 19. napján kelt számon hozott ítélete ellen a felperes részéről 17. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Kúria a Budapest Környéki Törvényszék 8.K.26.503/2011/16. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a Kúria a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 nap alatt 30.000.-(azaz harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi a Kúria továbbá a felperest, hogy fizessen meg - külön felhívásra - az államnak 70.000.-(azaz hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes tulajdonában volt a külterület, a megosztásáig bányatelek, a megosztása után hrsz-ú, 9 ha területű „kivett halastó” megjelölésű ingatlan, mely korábban a ... hrsz-ú „kivett agyagbánya” megjelölésű ingatlan megosztásaként jött létre. A halastavat termőföldnek kell tekinteni. Ez a terület része volt a ... kavics védnevű bányateleknek. Az eredeti ingatlan területén ténylegesen egy 12 ha nagyságú talajvíztó van. A felpereshez a tulajdonában álló ingatlan részarány földkiadás eredményeként gyeplé (legelő) művelési ágú ingatlanként került. A területre bányabezárási terv jóváhagyása az illetékes hatóságtól nem volt meg. Ehhez képest utóbb az ingatlant halászati vízterületté nyilvánították és a felperes a tófelület használati jogát egy horgászegyesületnek haszonbérbe adta. Az ingatlan halastó művelési ágra átvezetésére vízügyi hatósági engedély nincs.

Egy bejelentést követően 2010. október 15-én folytatott bejárás eredményeként az elsőfokú hatóság megállapította, hogy a területet természetben horgásztóként hasznosítják és kivett halastóként van nyilvántartva. Ugyanakkor egy kivett terület nem lehet halastó, mert a halastó termőföldnek minősül, és mert ez az ingatlan korábban és a bejáráskor is bányatelek volt. Ezért a elsőfokú hatóság a tévesen feltüntetett ingatlannyilvántartási adatot

kijavította. Az alperes 2010. február 22-i 10.183/2011. számú határozatával - indokolása kiegészítésével - az elsőfokú döntést helybenhagyta. A kijavításnak a bejegyzett jogokra és tényekre vonatkozóan ugyanakkor hatása nem volt.

E határozattal szemben a felperes nyújtott be keresetet, melyben annak az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését kérte. Előadta, hogy a hatóságok nem vezették le, miként lehet gyp (legelő) ingatlanra agyagbánya a kijavítás eredménye, kifogásolta, hogy az ingatlanra jóhiszeműen jogot szerzett, ettől a jóhiszemű jogszerzéstől számított 3 év már eltelt, utalt arra, hogy a területre mint halastóra más hatóságtól engedélyt szerzett, végül sérelmezte, hogy a területen folytatott tényleges művelési ágnak megfelelő ingatlannyilvántartási átvezetés nem történt meg.

A Budapest Környéki Törvényszék jogerős ítéletével a keresetet elutasította. Indokolása szerint a művelési ág valóban tévesen volt feltüntetve, ezért annak átvezetésére szükség volt, amire a kijavítási eljárás megfelelő eszközt jelentett. A kijavítás jóhiszeműen szerzett jogokat nem sérthetett. A tényállást az eljáró hatóságok megfelelően tisztázták. A tényleges használat átvezetéséhez szükséges engedélyeket, amennyiben a művelési ág változását kéri, a felperesnek kell beszerezni, ugyanis az általa folytatott művelés engedélyhez kötött.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérve az ítélet megváltoztatását és korábbi kérelmének megfelelő határozat hozatalát. Előadásában eddigi kérelmeit fenntartva jogszabálysértésként a Pp. 206. §-ának (1) bekezdésére az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Inytv.) 6. és 54. §-ára, valamint a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 121. §-ának (4) bekezdése a) pontjára hivatkozott.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Kúriának arról kellett döntenie, hogy jogosult volt-e a perbeli ingatlan adatainak kijavítására az ingatlanügyi hatóság a rendelkezésére álló okiratok alapján.

A Kúria az ügy érdemében az Inytv. 54. § (1) bekezdését alkalmazta, mely egyebek mellett kimondja, hogy az átvezetésben történt elírást az ingatlanügyi hatóság saját hatáskörében kijavítja.

A perbeli ingatlant illetően egyértelműen megállapítható, hogy

megosztása előtt az ingatlan-nyilvántartásban bányatelekként volt megjelölve. Az ingatlanügyi hatóság eljárása során feltárta, hogy az ingatlannak ez a tulajdonsága a megosztásakor változott meg, azonban a változás átvezetéséhez nem állt rendelkezésre semmiféle okirat. Az Inyvtv. 55. §-a ilyen esetben lehetővé és az ingatlanügyi hatóság számára kötelezővé is teszi, a kijavítást. Erre az eljárásra az Inyvtv. speciális szabálya vonatkozik, mely nem ad határidőkorlátot annak megvalósítására, a hatóságot csak a jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogok időközbeni megszerzése korlátozza a határozat meghozatalánál. Mivel speciális szabályról van szó és a Ket. 82. §-a (1) bekezdésének második mondata kimondja, hogy a hatósági nyilvántartással kapcsolatos eljárásokban e törvényt akkor kell alkalmazni, ha törvény, kormányrendelet vagy hatósági ügyben önkormányzati rendelet eltérően nem rendelkezik, az alperesnek az Inyvtv. kijavításra vonatkozó szabályait kellett alkalmazni. A fent kifejtettek miatt nem alkalmazhatók az ügyben a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó Pp. 206. § (1) bekezdésében foglalt szabályok sem.

A Kúria megemlíti a fel nem hozott Inyvtv. 5. §-ának (6) bekezdését is, aminek értelmében az ingatlan-nyilvántartásban feltüntetett adatokkal szemben a bizonyítás azt terheli, aki az adatok helyességét valósággal egyezőségét vitatja. Ebben az ügyben ugyanakkor az adatok kijavítás folytán kerültek bejegyzésre, ezért a felperesnek a továbbiakban módja lesz annak bizonyítására, hogy ezek az adatok nem helyesek, és a valósággal nem egyeznek meg. Ennek a bizonyításnak a lefolytatására azonban a kijavítás tárgyában folytatott közigazgatási és bírósági eljárás nem alkalmas. Tagadhatatlan, hogy az Inyvtv. végrehajtásáról szóló 49/1999. (XII.29.) IM rendelet 64. §-a szerint az ingatlan művelési ágában végrehajtott változást a természetbeni állapottal egyezően kell átvezetni, jelen ügyben azonban a művelési ág felperes által állított megváltozása nem volt bizonyított, ezért a jogszabály alkalmazására sem kerülhetett sor.

Mindezekre tekintettel a Kúria a Budapest Környéki Törvényszék helytálló ítéletét a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A felperes a Pp. 78. § alapján köteles a felperes a Pp. 79. §-a szerint felszámítható költségei megfizetésére. Köteles továbbá a feljegyzett felülvizsgálati illeték megfizetésére is, figyelemmel a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdésére.

Az illeték megfizetésére kötelező rendelkezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény rendelkezésein alapszik.

Budapest, 2013. június 11.

**Dr. Sperka Kálmán s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Ákos s.k. előadó
bíró, Dr. Fekete Ildikó s.k. bíró**

A kiadmány hitelével:

tisztviselő